

ACC. NR. 3875

Landskap: Skåne Upptecknat av: Alte Rosander
Härad: Landskrona Adress: .....
Socken: Gvistofta Berättat av Boneta Andersson g.m.c.
Uppteckningsår: 1952 Född år 1863 i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

slav vid Håller

Uppteckningen rör Föreställningar om maror och varulvar.

Maror och var-
ulvar.

Om en havande kvinna under grossessen trädde över sig stoets fosterhinnor, för att därigenom få en lätt barnsäng, blev det barn hon sedan födde en mara, om det var en flicka, och en varulv, om det var en pojke. Man kände igen sådana personer på, att deras ögonbryn voro sammanvuxna vid näsroten. Själva visste de vanligen ej något om sitt lyte. De ägde förmåga att nattetid krypa genom nyckelhål och plåga de sovande genom att lägga sig över bröstet på dem, så att de marridna var alldeles våta av svett när de vaknade på morgonen. Maran brukade även fläta hästarnas manar i en mängd små flätor. Hur en mara kunde lösas ur sin förbannelse framgår av följande

sägen.

En gång sovo två drängar i en drängstuga. Den ene av dem besvärades ofta av maran. Så en gång, när den andre drängen märkte, att hans kamrat reds av maran, steg han tyst opp och stoppade em kork i nyckelhålet. Då de vaknade på morgonen funno de till sin förvåning en kvinna i rummet och det var ingen annan än den marridnes fästmö. Då spottade fästmannen på henne och sade: "Tvi, du ä' ju en mara!" "Tack ska du ha!" sa kvinnan. Genom drängens handlingssätt hade hon blivit löst ur förbannelsen.

Gömda pengar.

Det var ett gammalt par i Råröd under Trolleholms gods som grävde ner sina pengar men glömde av stället där de gömt pengarna. Endast under de ögonblick de meddelades nattvarden kunde de minnas var de grävt ner sin skatt. Medan de gingo ut ur kyrkan förlorade de emellertid alltid minnet för platsen igen, och därför kunde de aldrig få någon nytta av de nedgrävda pengarna, och skatten lär man inte ha funnit än.

-4-
3875

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dopvattnet.

Dopvattnet borde helst icke slås ut, förrän modern blivit kyrktagen. Detta kunde nog endast iakttagas, om barnet döptes hemma.

Dopvattnet.

-5-

3875

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lungspetsar, leverflikar och de s.k. lytesöronen på hjär-
tat kastades alltid bort vid slakt, ty om en havande kvinna åt
av detta fick barnet missbildad^s öron.

1 - 6 -
ACC. NR. 3875

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: ..... Upptecknat av: .....

Härad: ..... Adress: .....

Socken: ..... Berättat av .....

Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör

Innehållsförteckning.

Föreställningar om maror och varulvar	sid.1-2
Gömda pengar	3
Dopvattnet	4
Slakt; lungspetsar, leverflikar och lytesöron kasta- des bort	5
Innehållsförteckning	6